

наслади въ безконечныйтъ животъ
на бѣдѣщыйтъ свѣтъ.

Съвсѣмъ тѣмъ, колкото и да може
человѣкъ да е *сыромасъ* въ средѣ
богатството, нема обаче сумненіе
че богатствата често ся обращать
за человѣка въ едно искушеніе,
което го побуждава да ся приле-
пи до блага на тоя свѣтъ, и да
загуби духътъ на христіанскѣтъ
нищетѣ. Сего ради и І. Христосъ
е казалъ: «Удобѣе есть вельбуду
сквозѣ иглины уши проити, неже
богату въ царствіе Божіе внити»
(Мат. XIX 24). Воистиннѣ вел-
блудътъ може съ трудъ да влѣзе
въ Іерусалимскытъ врата, които
ся носили названіето на *иглины у-*